

зи ужасенъ образъ, още купъ ссѣдове златы и сребърны отъ най хубавытъ, тканія златовезаны и верижицы и обѣцы елмазены изработены чудесно; най скѣптытъ ссѣдове отъ мѣнастыритѣ и палатытъ натрупаны въ кѣщѣтъ на диктатора, които тѣчеше той съ босытъ си крака, или гы даваше на когото ся случаше отъ чиновницытъ си съ двойно прѣзрѣніе на гордость и праводушіе. Таквазъ бѣше царската стая дѣто Мазаніель пріе братовчеда на Гюизскытъ дукове.

Въобразѣте си послѣ въ това всебѣсовище, тогозъ диктатора, съ разгърденѣтъ ризѣ, вѣлнястытъ гърды и жилистытъ му мышцы, съ крачолници (тузлуцы) които стигахъ чакъ надъ колѣнѣтъ му съ завѣнжлото и посѣхнѣлото му лице и съ дебелыйтъ и гордыйтъ му гласъ.

Турѣте близу до него подполковника Лузара, образъ немилостивъ и грозенъ, смиренъ наистинѣ прѣдъ диктатора, но безочлявъ и продерзливъ прѣдъ чужденеца, когото подничаше като тигръ ловитѣхъ си.

А противъ тѣзи двамата челоуѣцы въобразѣте си маркыза Шатильона, цѣтѣтъ на благороднытъ въ Францѣ, най хубавыйтъ гыздавецъ въ дворѣтъ на Лудовика 14-го и сѣдѣте за прѣговоренното измѣчване което ще прѣтърпи между тѣзи дватата главорѣзцы (джеллаты).

— Какъ е Маріѣ Аркека бѣше попыталъ маркызѣтъ.

— Твърдѣ добръ е, отговори рыбарѣтъ, като поднесе единъ дѣбовъ столъ на маркыза, а той сѣди на сламенѣхъ сѣдалищѣ (канапѣ), твърдѣ добръ ако и да е смутена малко отъ расходѣхъ и нажалена защото ѣ сѣ зели царскытъ прѣмѣны. Но ето и златовезаната ѣ забрадка, приложи като подритѣхъ съ кракъ едно тѣнко богато тканіе.

Шатильонъ прѣгълихъ настрѣхнуваніето си и стори му ся че отгатѣхъ намѣреніята на рыбарина.

— Явно че иска да мя испыта прѣди да пріеме спорството ми, размысли безстрашляво, че безочливостъта на рыбаря не бѣше никакъ заплашителна. Нека поласкаймы